

Αριθμός 1731/2008

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ζ' Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μιχαήλ Δέτση, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Γρηγόριο Μάμαλη, Θεοδώρα Γκοϊνή-Εισηγήτρια, Βασίλειο Κουρκάκη και Ελευθέριο Μάλλιο, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 17 Οκτωβρίου 2007, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Παναγιώτη Θάνου (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και του Γραμματέα Χρήστου Πήτα, για να δικάσει τις αιτήσεις των αναιρεσιόντων - κατηγορουμένων 1. και 2., που εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Παναγιώτη Ρουμελιώτη, περί αναιρέσεως της 1447/2006 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών. Με πολιτικώς ενάγουσες τις: 1. Εταιρία με την επωνυμία "ΕΤΑΙΡΙΑ" και διακριτικό τίτλο ".....", που εδρεύει στον και εκπροσωπείται νόμιμα και που στο ακροατήριο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ιωάννη Ψιλογιάννη και 2. Εταιρία με την επωνυμία "....." που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα και που στο ακροατήριο εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ειρήνη Δαρούσου.

Το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του, διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και οι αναιρεσιόντες-κατηγορούμενοι ζητούν την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στις από 8 Οκτωβρίου 2006 δύο αιτήσεις αναιρέσεως, που καταχωρίστηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 1767/2006.

Αφού άκουσε Τους πληρεξουσίου των διαδίκων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνουν δεκτές οι προκείμενες αιτήσεις αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι κρινόμενες δύο αιτήσεις αναιρέσεως, από 8-10-2006, των και, κατά της 1447/2006 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών, πρέπει, ως συναφείς, να συνεκδικασθούν.

Κατά το άρθρο 66 παρ.1 του Ν.2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία κλπ", τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και με χρηματική ποινή 1 έως 5 εκατομμύρια δραχμές όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου αυτού ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, εκτός άλλων περιπτώσεων, εγγράφει, αναπαράγει ή κατέχει με σκοπό να θέσει σε κυκλοφορία έργο που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, στην περίπτωση δε που ο υπαίτιος τελεί τις ανωτέρω πράξεις κατ' επάγγελμα επιβάλλεται σ' αυτόν κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή 5 έως 20 εκατομμυρίων δραχμών. Κατά δε το άρθρο 13 εδ.στ' του ΠΚ, κατ' επάγγελμα τέλεση του εγκλήματος συντρέχει όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξεως ή από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης με πρόθεση επανειλημμένης τελέσεως της πράξεως προκύπτει σκοπός του δράστη για πορισμό εισοδήματος. Εξάλλου, η καταδικαστική απόφαση έχει την επιβαλλόμενη από τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠοινΔ ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον εκ του άρθρου 510 παρ.1 στοιχ.Δ' του ίδιου Κώδικα λόγο αναιρέσεως, όταν εκτίθενται σ' αυτήν, με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, για το οποίο κηρύχθηκε ένοχος ο κατηγορούμενος, οι αποδείξεις που τα θεμελίωσαν και οι νομικοί συλλογισμοί, με τους οποίους έγινε η υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών που αποδείχθηκαν στην

ουσιαστική ποινική δίωξη που εφαρμόστηκε. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση σκεπτικού και διατακτικού της αποφάσεως που αποτελούν ενιαίο σύνολο.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη 1447/2006 απόφαση, το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών που την εξέδωσε σε δεύτερο βαθμό, κήρυξε ενόχους τους αναιρεσείοντες, αφού απέρριψε τον περί νομικής πλάνης ισχυρισμό τους, για κατά συναυτουργίαν και κατ' επάγγελμα παράνομη εγγραφή, αναπαραγωγή και κατοχή, με σκοπό να τα θέσουν σε κυκλοφορία, των αναφερομένων έργων πνευματικής ιδιοκτησίας, πράξη που τέλεσαν υπό τις αναγνωρισθείσες και πρωτοδίκως ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου 84 παρ.1 2 α' και ε' ΠΚ και επέβαλε στον καθένα ποινή φυλακίσεως 2 ετών μετατραπείσα σε χρηματική και χρηματική ποινή 3.000 ευρώ. Ειδικότερα, κατά το διατακτικό της αποφάσεως οι αναιρεσείοντες κηρύχθηκαν ένοχοι διότι "... από κοινού ενεργούντες, χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του Ν.2121/1993, ενέγραψαν, αναπαρήγαγαν από το πρωτότυπο και κατείχαν με σκοπό να θέσουν σε κυκλοφορία έργα πνευματικής ιδιοκτησίας... διαπράττουν δε τέτοιες πράξεις κατ' επάγγελμα. Συγκεκριμένα στο Αττικής στις 07.05.2001, στην επί της οδού οικία τους, εντός της οποίας είχαν εγκαταστήσει μηχανήματα αναπαραγωγής κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων CD-ROM PLAY STATION, CD-ROM και κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων ήχων με τα εξαρτήματα αυτών (οθόνες, πληκτρολόγια, κεντρικές μονάδες, συσκευές ανάγνωσης και αντιγραφής και εκτυπωτή ψεκασμού), με την βοήθεια των παραπάνω συστημάτων ενέγραψαν, αναπαρήγαγαν και κατείχαν προς πώληση, χωρίς άδεια των μελών της Εταιρείας (.....) και των φωνογραφικών εταιρειών 1) 2) 3) 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10) και 11) δύο χιλιάδες εξήντα τέσσερις (2.064) κλεψίτυπους ψηφιακούς δίσκους CD-ROM PLAY STATION διακόσιους πενήντα εννέα (259) κλεψίτυπους ψηφιακούς δίσκους CD-ROM και επτά (7). κλεψίτυπες δισκέτες H/Y που περιείχαν παιχνίδια και προγράμματα για H/Y και μηχανές PLAY STATION και είχαν αντιγραφεί παράνομα από γνήσια CD της εταιρείας SONY κυρίως και άλλων εταιρειών που είναι μέλη της Ε.Π.Ο.Ε, τα οποία αναφέρονται λεπτομερώς κατά τίτλο έργου και παραγωγό εταιρεία στην κατάσχεση κατασχθέντων που επισυνάπτεται στην από 07.05.01 έκθεση κατ' οίκον έρευνας και κατασχέσεως του Ανθ/μου, καθώς και διακόσιους τριάντα δύο (232) κλεψίτυπους δίσκους ήχου CD με μουσική και τραγούδια διαφόρων καλλιτεχνών ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου που είχαν αντιγραφεί παράνομα από γνήσιους δίσκους CD των παραπάνω εγκαλουσών φωνογραφικών εταιρειών. Τους παραπάνω ψηφιακούς δίσκους, των οποίων τα αποκλειστικά δικαιώματα παραγωγής και εμπορίας ανήκουν στις παραπάνω εταιρείες, αφού τα ενέγραψαν και τα αναπαρήγαγαν παράνομα, κατείχαν με σκοπό να τα θέσουν σε κυκλοφορία. Είναι δε δράστες που διαπράττουν επανειλημμένα τέτοιες πράξεις με σκοπό απόκτησης από αυτές εισοδήματος". Στο σκεπτικό της αποφάσεως δέχθηκε ανελέγκτως το δικάσαν Πενταμελές Εφετείο ότι από τα μνημονευόμενα, κατ' είδος, αποδεικτικά μέσα αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: "Οι κατηγορούμενοι αδελφοί, στην οικία ους, από κοινού... κατείχαν παρανόμως 2064 κλεψίτυπους ψηφιακούς δίσκους (CD) για εμπορεία... όπως κατέθεσαν οι μάρτυρες κατηγορίας, αλλά και αποδεικνύεται και από άλλα κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία, διότι είχαν μεγάλο πελατολόγιο από πολλές περιοχές της Ελλάδος, δημοσίευαν διαφημιστικές αγγελίες σε ημερήσιες εφημερίδες, έστελναν επί αντικαταβολή δέματα με κλεψίτυπους δίσκους σε πελάτες τους στην Αθήνα και την επαρχία (κατασχέθηκαν πελατολόγιο, εφημερίδες με τις αγγελίες τους, ταχυδρομικές αποδείξεις αποστολής δεμάτων, σε πελάτες) και διέθεταν σύγχρονο επαγγελματικό εξοπλισμό για την αναπαραγωγή κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων και εκτύπωσης πλαστών εξώφυλλων των CD's, διότι κατασχέθηκαν μηχανήματα αναπαραγωγής κλεψίτυπων ψηφιακών δίσκων CD-ROM PLAY STATION, CD-ROM (οθόνες, πληκτρολόγια, κεντρικές μονάδες, συσκευές ανάγνωσης και αντιγραφής και εκτυπωτή ψεκασμού INKJET). Οι ψηφιακοί δίσκοι περιείχαν παράνομη εγγραφή ερμηνείας ή εκτέλεσης τραγουδιών, που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας και είχαν αναπαρχθεί παράνομα χωρίς την άδεια του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη και του παραγωγού τους, περί των οποίων, ειδικότερα, στο διατακτικό. Οι ψηφιακοί δίσκοι ήταν πλαστοί διότι δεν υπήρχαν στο κέντρο των δακτυλιδιών των δίσκων οι δύο κωδικοί που έχουν οι γνήσιοι, δεν έχουν ταινία ασφάλειας γνησιότητας, σήματα με μεταξοτυπία, και σχέδια, ούτε την

προβλεπόμενη συσκευασία των εταιριών, το δε χρώμα είναι ιριδίζον χρυσαφί και όχι ασημί, που έχουν οι γνήσιοι ψηφιακοί δίσκοι και τα εξώφυλλα τους ήταν κακής ποιότητας (βλ. ιδιαίτερα καταθέσεις μαρτύρων κατηγορίας). Οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι ομολόγησαν ότι αναπαρήγαγαν και κατείχαν τα πλαστά CD, αλλά δήθεν για προσωπική τους χρήση και όχι να τα θέσουν σε κυκλοφορία. Δεν (είναι) όμως, βάσιμος ο ισχυρισμός τους διότι τους κλεψίτυπους ψηφιακούς δίσκους παράνομα τους αναπαρήγαγαν και τους κατείχαν με σκοπό να τους θέσουν σε κυκλοφορία, όπως και. έπρατταν, για μεγάλο διάστημα. Περαιτέρω, πρόβαλαν τον αυτοτελή ισχυρισμό περί νομικής πλάνης, από τη διάταξη του άρθρου 31 § 1 ΠΚ. Ο ισχυρισμός αυτός, πρέπει να απορριφτεί διότι: α) έτσι που προβάλλεται, είναι αλυσιτελής και χωρίς, έννομη επιρροή, διότι δεν πρόβαλαν, με σαφή και ορισμένα περιστατικά, ότι η πλάνη τους ήταν συγγνωστή, γιατί δεν μπορούσαν να διαγνώσουν το άδικο της πράξης τους, αλλιώς β) ο ισχυρισμός τους είναι αβάσιμος, γιατί δεν είχαν πλανημένη πίστη για το δικαίωμα να εκτελέσουν την πράξη και άγνοια του αδικού της πράξης, που δεν θα μπορούσαν να γνωρίζουν οποιαδήποτε επιμέλεια και προσπάθεια να κατέβαλαν, ενόψει των πνευματικών και επαγγελματικών δυνατοτήτων του(ς)... αντίθετα, όπως προέκυψε, αυτοί, που είχαν υψηλό μορφωτικό επίπεδο (..... ο πρώτος, ο δεύτερος) τελούσαν σε γνώση του παρανόμου της πράξης τους, που τέλεσαν κατ' επάγγελμα, με σκοπό την κτήση μονίμου και σταθερού εισοδήματος και βάσει σχεδίου, που συνάγεται από την υποδομή που είχαν διαμορφώσει ο δράστης και την οργανωμένη ετοιμότητα τους με πρόθεση επανειλημμένης τελέσεως. Τέλεσαν, λοιπόν, την πράξη αυτή, κατά συναυτουργία. Επομένως, ...". Με όσα ανωτέρω δέχθηκε το Εφετείο ως προς μεν τους 2064 κλεψίτυπους ψηφιακούς δίσκους CD-ROM PLAY STATION τους 259 κλεψίτυπους ψηφιακούς δίσκους CD-ROM και τις 7 κλεψίτυπες δισκέτες H/Y, διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση την κατά τα προεκτεθέντα απαιτούμενη ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκτίθενται σ' αυτήν, δηλαδή στο σκεπτικό και το διατακτικό της που παραδεκτώς αλληλοσυμπληρώνονται, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του ως άνω εγκλήματος, για το οποίο κηρύχθηκαν ένοχοι και καταδικάσθηκαν οι αναιρεσειόντες εν σχέσει προς τα ανωτέρω έργα, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία συνήγαγε το δικάσαν Εφετείο τα πραγματικά αυτά περιστατικά και οι νομικοί συλλογισμοί υπαγωγής τούτων στην εφαρμοσθείσα ως άνω ουσιαστική ποινική διάταξη και ειδικότερα τόσον ως προς την ενοχή, όσον και ως προς τη συνδρομή της επιβαρυντικής περιστάσεως της κατ' επάγγελμα τελέσεως της πράξεως και την απόρριψη του περί νομικής πλάνης ισχυρισμού των αναιρεσειόντων, δεν ήταν δε αναγκαίο, όπως αντιθέτως υποστηρίζεται με τον πρώτο λόγο της αιτήσεως, εκ του άρθρου 510 παρ.1 στοιχ.Δ ΚΠοινΔ, να εξειδικευθούν στην ανωτέρω αιτιολογία οι συντελεστές του κάθε αντιγραφέντος ως άνω έργου (παιγνιδιών και προγραμμάτων H/Y). Κατά τούτο, επομένως, ο λόγος αυτός της αιτήσεως είναι αβάσιμος. Καθόσον, όμως, αφορά στους 232 κλεψίτυπους δίσκους ήχου (CD) η ανωτέρω αιτιολογία δεν είναι η απαιτούμενη ειδική και εμπεριστατωμένη, διότι δεν αναφέρονται οι τίτλοι των μουσικών έργων που περιέχουν οι εν λόγω δίσκοι CD, ούτε ποιοι είναι οι ερμηνευτές και εκτελεστές των έργων αυτών καλλιτέχνες, δηλαδή στοιχεία που αποτελούν το αντικείμενο τη πνευματικής ιδιοκτησίας, ούτε, περαιτέρω, προσδιορίζεται ποια από τις μνημονευόμενες φωνογραφικές εταιρίες είναι η παραγωγός εκάστου εξ αυτών, η έλλειψη άδειας της οποίας, καθιστά παράνομη την αναπαραγωγή τους και την κατοχή τους με σκοπό να τεθούν σε κυκλοφορία. Επομένως, ο ίδιος ως άνω λόγος αναιρέσεως είναι κατά τούτο βάσιμος και πρέπει, κατά παραδοχήν του, να αναιρεθεί εν μέρει η προσβαλλόμενη απόφαση ως προς το καταδικαστικό για τους 232 ως άνω δίσκους CD μέρος της και ως προς την περί ποινής διάταξή της, παρισταμένου, μετά ταύτα, άνευ αντικειμένου του ετέρου λόγου της αιτήσεως, περί ελλείψεως αιτιολογίας της αποφάσεως ως προς την απόρριψη αιτήματος των αναιρεσειόντων, για αναστολή εκτελέσεως, κατ' άρθρο 99 παρ.1 ΠΚ, της επιβληθείσης σ' αυτούς ποινής φυλακίσεως και υπερβάσεως εντεύθεν της εξουσίας του από το δικάσαν Εφετείο. Ακολούθως η υπόθεση, πρέπει να παραπεμφθεί κατά το αναιρούμενο μέρος της προσβαλλόμενης αποφάσεως για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, αφού είναι δυνατή η συγκρότησή του από δικαστές άλλους, εκτός εκείνων που δίκασαν προηγουμένως (άρθρο 519 ΚΠοινΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί εν μέρει τη 1447/2006 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών κατά το καταδικαστικό για τους στο σκεπτικό 232 κλεψίτυπους δίσκους ήχου CD μέρος της και κατά την περί ποινής διάταξή της.

Παραπέμπει την υπόθεση, κατά το αναιρούμενο μέρος της, για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, συγκροτούμενο από δικαστές άλλους από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 5 Ιουνίου 2008. Και
Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 30 Ιουνίου 2008.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ